

DÅ

Igelbäcken var för länge sedan en milslång vattenväg kring vilken gårdar och byar växte upp. Vattnet sammanband olika delar mer än det skilde dem åt. På sommaren kunde man lätt ta sig fram med båt i bäcken och på vintern med släde eller skridskor.

Tillgången till friskt vatten var en förutsättning för bosättning. Man måste ha dricksvatten och vatten till matlagning för att klara sig.

Vid Igelbäcken kunde man också tvätta kläder och bada eller vid kallare väder hämta vatten för att sköta sin hygien på annat ställe.

Vattenkraften i bäcken utnyttjades där vattnet var mer strömmande. Lite längre norrut finns lämningar efter en kvarn som har anor från medeltiden. Kvarnen användes för att mala säd till mjöl. Under 1800-talet fanns också en vatten-driven såg där.

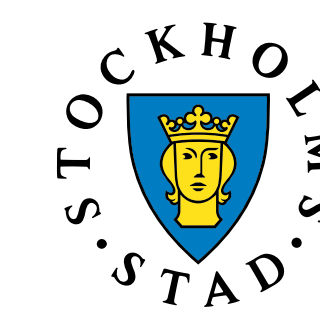
Fisket i Igelbäcken var ett omtyckt tillskott till kosthålllet. Det sägs att kung Fredrik I planterade in fisken grönling i bäcken på 1700-talet. Den ansågs som en läckerhet. Nu är den en raritet som ska skyddas.

Illustration: Björn Ed

IGELBÄCKEN

www.stockholm.se/tidensvag

NU

Nuförtiden används Igelbäcken mest för naturstudier av fåglar, fiskar och småkryp som lever här.

Gräsanden tillhör gruppen simänder och är för oss den mest kända anden. Här på Järvafältet häckar den helst invid Igelbäcken eller nära sjöar och dammar.

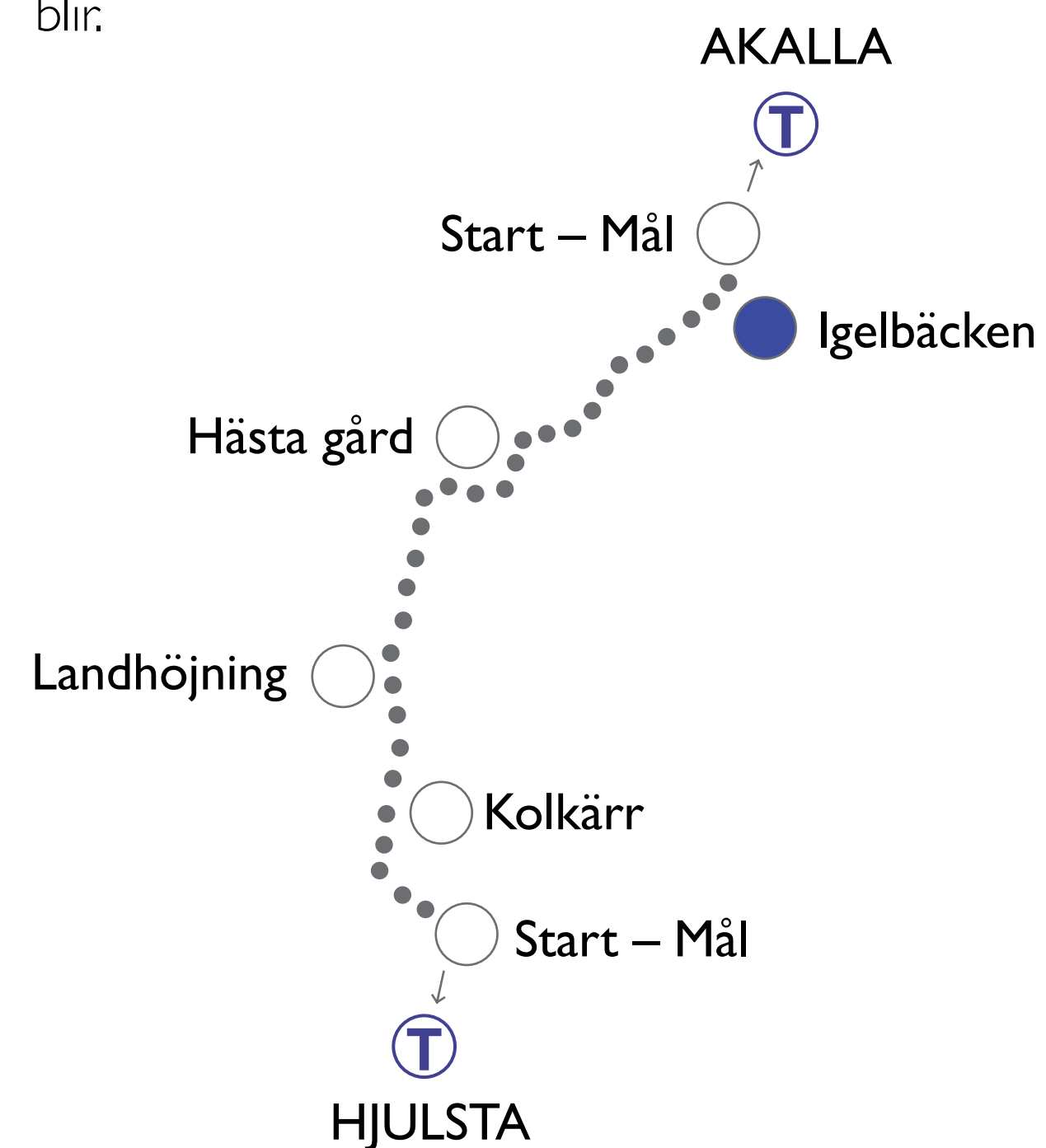
Strömstaren håller till vid strömmande vatten där den dyker efter småkryp. Vintertid kan den ibland ses fiska i delar av Igelbäcken som inte frusit till.

Trollsländor hör till insektsvärldens bästa flygare. Äggen läggs vid stranden och kläcks till vattenlevande "nymfer". De fångar andra kryp som flugor och myggor genom att snabbt skjuta ut sina hopfällbara käkar. När nymfen ska förvandlas till flygande insekt klättrar den upp på ett blad där det gamla skinnet spricker upp. Den vuxna trollsländan lever bara några månader.

Den sällsynta fisken grönling trivs i delar av bäcken med stenig botten. Fisken är liten, brunfläckig och har skäggtömmar.

I Igelbäcken lever också iglar, en sorts maskar som kan dra ihop sig till en klump eller sträcka ut sig till en smal sträng. Igeln har sugskivor i båda ändarna som den kan ta sig fram med.

Vattensnäckor är växtätare och skrapar av alger från stenar och växter. Skalet blir större ju äldre snäckan blir.

IGELBÄCKEN

TIDENSVÄG • 2 km • En vandring i historien • www.stockholm.se/tidensvag

